

დანიელის წიგნი — ნომერი თორმეტი

სიბნელე

Jeff Pippenger

2023-12-07

ღვთივსულიერ სიტყვაში გაორმაგებული სიტყვა ან ფრაზა მეორე ანგელოზის უწყების სიმბოლოა.

და ნაბუქოდონოსორის მეფობის მეორე წელს ნაბუქოდონოსორს დაესიზმრა სიზმრები, რის გამოც მისი სული შეძრწუნდა და ძილი გაუკრთა მას. მაშინ მეფემ ბრძანა, მოეხმოთ მისნები, და ვარსკვლავთმრიცხველნი, და გრძნეულნი, და ქალდეველნი, რათა მეფისთვის ეუწყებინათ მისი სიზმრები. და მოვიდნენ ისინი და წარდგნენ მეფის წინაშე. და უთხრა მათ მეფემ: სიზმარი ვიხილე, და ჩემი სული შეძრწუნებულია, რათა შევიტყო ეს სიზმარი. დანიელი 2:1-3.

დამის „სიბნელეში“ ნაბუქოდონოსორს დაესიზმრა ქანდაკება, მაგრამ მან სიზმრის გახსენება ვერ შეძლო. დამის სიზმარში მას ქანდაკება დაესიზმრა, მაგრამ ქანდაკების სიზმარი მისი გონებისთვის ისევე ბნელი იყო, როგორც ის ღამე, როდესაც ეს სიზმარი ნახა.

მაშინ ქალდეველებმა მეფეს არამეულად უთხრეს: მეფეო, უკუნისამდე იცოცხლე! უთხარი შენს მსახურთ სიზმარი, და ჩვენ მის განმარტებას გაჩვენებთ. მეფემ მიუგო და ქალდეველებს უთხრა: ეს საქმე ჩემგან წავიდა; თუ სიზმარს და მის განმარტებას არ გამიმჟღავნებთ, ნაწილ-ნაწილ იქნებით აკუწულნი და თქვენი სახლები ნეხვის გროვად იქცევა. ხოლო თუ სიზმარს და მის განმარტებას მაჩვენებთ, ჩემგან მიიღებთ ძღვენს, საზღაურს და დიდ პატივს; ამიტომ მიჩვენეთ სიზმარი და მისი განმარტება. დანიელი 2:4-7.

ნაბუქოდონოსორის ქანდაკების სიზმრის გამოცდა იყო ისეთი გამოცდა, რომელიც განკუთვნილი იყო იმის გამოსავლენად, თუ ვის შეეძლო სიბნელით შემოსილი ქანდაკების სწორი წინასწარმეტყველური აღწერის მიცემა, ამასთან ერთად სიზმრის შინაარსის განმარტებაც. მეორე ანგელოზის უწყება, რომელიც მილერიტა ისტორიაში შუალამის ღალადის უწყებას შეუერთდა, ელია წინასწარმეტყველის მიერ ქარმელის მთაზე გამართულ შეჯიბრში იყო წინასახეობრივად ნაჩვენები. ისიც ისეთი გამოცდა იყო, რომელიც გამოავლენდა არა მხოლოდ იმას, თუ ვინ იყო ჭეშმარიტი ღმერთი, არამედ იმასაც, თუ ვინ იყო ჭეშმარიტი წინასწარმეტყველი. უილიამ მილერი, რომლის შესახებაც და უაითი პირდაპირ ამბობს, რომ ელიათი იყო წინასახეობრივად წარმოდგენილი, ქარმელის მთაზე ელიას წარმოადგენდა. თუმცა წარმოდგენილი იყო არა იმდენად თავად უილიამ მილერი, რამდენადაც წინასწარმეტყველური განმარტების ის წესები, რომელთა გაგებამდეც იგი მიყვანილ იქნა. ქარმელის მთაზე მამრობითი ღვთაების, ბაალის, წინასწარმეტყველები და მდედრობითი ღვთაების, აშთაროთის, წინასწარმეტყველები ცრუწინასწარმეტყველებად იქნენ მხილებულნი. მილერიტა ისტორიაში პროტესტანტული ეკლესიები, როგორც ქარმელის მთის მიერ

წინასახეობრივად ნაჩვენები, ცრუწინასწარმეტყველებად იქნენ გამოვლენილნი.

როდესაც პროტესტანტულმა ეკლესიებმა უილიამ მილერის მიერ დადგენილი წინასწარმეტყველური განმარტების წესების უარყოფა გამოავლინეს, ისინი რომის ასულები გახდნენ. წინასწარმეტყველურად, ასული თავისი დედის ხატებაა. გამოცდა, რომელშიც პროტესტანტებმა მილერიტული ისტორიის ფარგლებში ვერ გაუძლეს, იყო ის გამოცდა, რომელმაც მხეცის ხატი (ასული) გამოავლინა და წარმოშვა. სწორედ იქ გამოვლინდა ჭეშმარიტი პროტესტანტიზმის რქა განდგომილი პროტესტანტიზმის რქის საპირისპიროდ. ნაბუქოდონოსორი განმარტებას მოითხოვდა და ამით, ღვთის განგებულებით, იგი როგორც ცრუ, ისე ჭეშმარიტ წინასწარმეტყველთა გამოვლინების წარმოშობაში იყო ჩართული.

მათ კვლავ უპასუხეს და თქვეს: მეფემ თავის მსახურებს უთხრას სიზმარი, და ჩვენ ვუჩვენებთ მის განმარტებას. მეფემ უპასუხა და თქვა: დანამდვილებით ვიცი, რომ დროს იგრძელებთ, რადგან ხედავთ, რომ ეს საქმე ჩემგან წასულია. ხოლო თუ სიზმარს არ გამიმხელთ, თქვენთვის მხოლოდ ერთი განაჩენია; რადგან მოამზადეთ ცრუ და გახრწნილი სიტყვები, რათა ჩემს წინ ილაპარაკოთ, ვიდრე დრო შეიცვლებოდეს. ამიტომ მითხარით სიზმარი, და მეც შევიტყობ, რომ შეგიძლიათ მიჩვენოთ მისი განმარტება. დანიელი 2:7–9.

გამოცდის პერიოდების დასასრულს, განსხვავება, რომელიც გამოიკვეთა ქარმელის მთაზე და 1844 წლის 22 ოქტომბერს, ასევე იქნა წარმოჩენილი დანიელის წიგნის მეორე თავშიც. ქარმელის მთის, მილერიტული ისტორიისა და ნაბუქოდონოსორის ქანდაკების სიზმრის სამ წინასწარმეტყველურ წარმოდგენაში, აქცენტი კეთდება წინასწარმეტყველების სწორ განმარტებაზე, როგორც ეს წარმოდგენილია ელიას, მილერისა და დანიელის მიერ. სიზმრის განმარტება არის ის უწყება, რომელიც იხსენება იმ ისტორიაში, სადაც წინასწარმეტყველთა ორი კლასი ცხადდება.

ქალდეელებმა მიუგეს მეფეს და უთხრეს: არ არის დედამიწაზე ადამიანი, რომელსაც შეეძლოს აუწყოს მეფეს ეს საქმე; ამიტომ არც ერთ მეფეს, არც ბატონს და არც მმართველს არ მოუთხოვია ასეთი რამ არც ერთი მისნისგან, არც ასტროლოგისგან და არც ქალდეელისგან. და იშვიათი რამ არის, რასაც მეფე მოითხოვს, და არავინ არის სხვა, ვინც შეძლებს ამის გამოცხადებას მეფის წინაშე, გარდა ღმერთებისა, რომელთა სამყოფელი ხორციელთან არ არის. ამის გამო მეფე განრისხდა და მეტად გამძვინვარდა და ბრძანა, გაენადგურებინათ ბაბილონის ყველა ბრძენი. დანიელი 2:10–12.

ქარმელის მთაზე ელიამ შემოთავაზა გამოცდა, და მის მიერ შემოთავაზებული ეს გამოცდა მხოლოდ იმის გამოსავლენად კი არ იყო, თუ ვინ იყო ჭეშმარიტი ღმერთი, არამედ იმისაც, თუ ვინ იყო ჭეშმარიტი წინასწარმეტყველი. დანიელის წიგნის მეორე თავში სწორედ ქალდეელები განსაზღვრავენ იმ გამოცდას, რომელმაც გამოავლინა განსხვავება ჭეშმარიტსა და ცრუს შორის. ისინი განმარტავენ, რომ განმარტება, რომელსაც ნაბუქოდონოსორი ეძიებს, შეიძლება ცნობილი გახდეს მხოლოდ ღმერთის მიერ და არა ადამიანთა მიერ. მათ ასევე გამოთქვეს საჩივარი, რომ ნაბუქოდონოსორსა და მის რელიგიურ ბრძენკაცებს შორის არსებული ურთიერთობა არასწორი

ურთიერთობა იყო, როდესაც ამბობენ: „იშვიათი რამ არის, რასაც მეფე ითხოვს“. ისინი ისურვებდნენ, რომ მეფე, რომელიც სახელმწიფოს წარმოადგენს, განერიდოს რელიგიურ სფეროს, სადაც ისინი მიჩნეულნი იყვნენ ავტორიტეტებად. ისინი ეკლესიისა და სახელმწიფოს გაერთიანების პრინციპებს კი არ ეწინააღმდეგებიან; ისინი აპროტესტებენ იმას, რომ ნაბუქოდონოსორი, როგორც სახელმწიფოს წარმომადგენელი, მოითხოვს ეკლესიაზე კონტროლს. მათთვის მისაღები იქნებოდა ეკლესია-სახელმწიფოს ურთიერთობა, თუკი რელიგიური ლიდერები იბატონებდნენ სახელმწიფოზე. მხეცის ხატების გამოცდა არის ის ადგილი, სადაც ჩვენ ვწყვეტთ ჩვენს მარადიულ ხვედრს — და, როგორც ნაბუქოდონოსორის სიზმარში ნანახი ხატება, ეს არის სიცოცხლისა და სიკვდილის გამოცდა.

და გამოვიდა ბრძანება, რომ ბრძენნი მოეკლათ; და ეძებდნენ დანიელსა და მის თანამომხედებს, რათა მოეკლათ. მაშინ დანიელმა გონიერებითა და სიბრძნით მიუგო არიოხს, მეფის მცველთა უფროსს, რომელიც გამოსულიყო ბაბილონის ბრძენთა მოსაკლავად: მიუგო და უთხრა არიოხს, მეფის მოხელეს: რატომ არის ეს ბრძანება ასე სასწრაფო მეფისაგან? მაშინ არიოხმა დანიელს აუწყა ეს საქმე. დანიელი 2:13–15.

როცა დანიელი განათლებას იღებს ჯერ კიდევ უცნობი ქანდაკების სიზმართან დაკავშირებული სიცოცხლისა და სიკვდილის გარემოებების გაგების შესახებ, იგი განასახიერებს ას ორმოცდაოთხი ათასის განმანათლებლობას იმ ფაქტის მიმართ, რომ ისინი იმყოფებიან სამსაფეხურიანი გამოცდის პროცესის მეორე და ხილულ გამოცდაში. მაგრამ დანიელი მხოლოდ მათ არ განასახიერებს, ვინც სწორი საზრდოს მიღება აირჩია და ამგვარად პირველი გამოცდა გაიარა, არამედ აგრეთვე წარმოადგენს ადამიანურ წარმომადგენელს, რომელსაც ღმერთმა ბიბლიური წინასწარმეტყველების განსაკუთრებული წვდომა მიანიჭა.

ამ ოთხ ახალგაზრდას კი ღმერთმა მისცა ცოდნა და გონიერება ყოველგვარ სწავლასა და სიბრძნეში; დანიელს კი ჰქონდა გაგება ყოველგვარი ხილვებისა და სიზმრებისა. დანიელი 1:17.

მიუხედავად იმისა, რომ ოთხივე ერთგულმა ებრაელმა წარმატებით გაიარა საკვებთან დაკავშირებული გამოცდა, ხილვებისა და სიზმრების მაცნედ დანიელი იქნა არჩეული. დანიელი წარმოადგენს წინასწარმეტყველურ მაცნეს, როგორც იგი წარმოდგენილია ელიას, იოანე ნათლისმცემლის, იოანე გამოცხადებულის, უილიამ მილერისა და Future for America-ს მიერ. წინასწარმეტყველური მაცნე წინასწარმეტყველური გამოცდისაგან არასოდეს არის განცალკევებული.

ქრისტეს დროს ისინი, ვინც იოანეს მოწმობას უარყოფდნენ, იესოსგან სარგებელს ვერ მიიღებდნენ. მილერიტთა ისტორიაში ისინი, ვინც პირველ შეტყობინებას (უილიამ მილერით წარმოდგენილს) უარყოფდნენ, მეორე შეტყობინებისგან სარგებელს ვერ მიიღებდნენ. ორივე ისტორიაში ერთგულებმა ვერ ამოიცნეს, სად მიჰყავდა გამოსაცდელ პროცესს. მოწაფეები უარს ამბობდნენ ჯვრის დანახვაზე, თუმცა მათ აშკარად ეუწყათ, რომ ეს უნდა მომხდარიყო. მილერიტებს ვერ შეეძლოთ დიდი იმედგაცრუების დანახვა. დანიელმა, როდესაც არიოქისგან ნაბუქოდონოსორის ქანდაკების სიზმართან დაკავშირებული სიცოცხლისა და სიკვდილის გარემოებების

შესახებ შეიტყო, არ იცოდა, რა იყო სიზმრის შინაარსი ან საით მიჰყავდა ქანდაკების გამოცდა. ყველაფერი, რაც მან იცოდა, ის იყო, რომ ეს სიცოცხლისა და სიკვდილის საკითხი იყო. ამიტომ დანიელს დრო სჭირდებოდა, რათა განმარტება გაეგო.

მაშინ დანიელი შევიდა და სთხოვა მეფეს, რომ მიეცა მისთვის დრო, რათა მეფისთვის ეუწყებინა ახსნა. დანიელი 2:16.

დანიელმა გამოავლინა რწმენა იმ საკვებში (მეთოდოლოგიაში), რომლის ჭამაც მან პირველ გამოცდაზე გადაწყვიტა. ამიტომ მას მიეცა დრო, ისევე როგორც ქრისტეს დროს მოწაფეებს. მოწაფეებისთვის მიცემული დრო მოიცავდა ქრისტეს სიკვდილის, დაკრძალვის, აღდგომისა და მისი თავდაპირველი ამალგების პერიოდს, ვიდრე იგი შეხვდებოდა მოწაფეებს ემაუსისკენ მიმავალ გზაზე, და შემდეგ კვლავ — ზედა ოთახში. ხოლო ამ დროის ბოლოს მან შთაბერა მათ სულიწმიდა.

და ეს რომ თქვა, შეუბერა მათ და ეუბნება მათ: მიიღეთ სულიწმიდა. იოანე 20:22.

ეზეკიელმა იწინასწარმეტყველა, და მკვდარი ძვლები შეიკრიბა. შემდეგ ეზეკიელმა კვლავ იწინასწარმეტყველა, და სულიწმიდა შთაებერა ახლად ჩამოყალიბებულ სხეულებს, და ისინი აღდგნენ, როგორც ძლიერი ლაშქარი. როდესაც ქრისტემ მოწაფეებს შთაჰბერა, მან გაუხსნა მათ გონება.

მაშინ გაუხსნა მათ გონება, რათა შეეგნოთ წერილნი. ლუკა 24:25.

ყველა წინასწარმეტყველი ქვეყნის აღსასრულზე ლაპარაკობს, და დანიელი ამ მხრივ გამონაკლისი არ არის. დრო, რომელიც მან ითხოვა, იყო ისეთი დროის მონაკვეთი, რათა მიეღო განმანათლებლობა. მილერიტებისთვის მოლოდინის დრო იყო პირველი იმედგაცრუებიდან იმ დრომდე, როდესაც მათ აღიარეს, რომ იმყოფებოდნენ დაყოვნების ჟამში მათეს ოცდამეხუთე თავისა და აბაკუმის მეორე თავის წინასწარმეტყველებებთან კავშირში. მილერიტების ისტორიაში დაყოვნების დრო აღსრულდა მეორე ანგელოზის უწყების დროს. დანიელის მეორე თავი სწორედ იმავე ისტორიას წარმოადგენს, ამიტომ მისი თხოვნა დროის შესახებ წინასწარმეტყველურად თანხვდება მილერიტების დაყოვნების დროს. მაშასადამე, დანიელის მიერ დროის თხოვნა და მილერიტების დაყოვნების დრო წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაყოვნების დროს, რომელიც დაიწყო 2020 წლის 18 ივლისს.

დანიელის მიერ დროის თხოვნა, რათა ნაბუქოდონოსორის ქანდაკების სიზმარი გაეგო, გამოცხადების მეთერთმეტე თავში წარმოდგენილია როგორც ის სამნახევარი დღე, რომლის განმავლობაში ორი მოწმე მკვდარი იწვა ქუჩაში. გამოცხადების მეთერთმეტე თავის იმ სამნახევარი დღის ისტორიაში, იმ სამნახევარ დღეში, რომელიც სიმბოლურად წინასწარმეტყველურ უდაბნოს წარმოადგენს, არის ხმა, რომელიც ღაღადებს. ადამიანური ხმა, რომელსაც ნუგეშისმცემელი იყენებს, რათა გააღვიძოს და სიცოცხლე შთაბეროს მკვდარ გამხმარ ძვლებს, წარმოდგენილია დანიელით, რომელსაც ეძლევა წინასწარმეტყველური გამოცხადება იმის შესახებ, თუ რა იყო სიზმარი და რას წარმოადგენდა იგი. უდაბნოში მღაღადებელ ხმას მიეცა სიზმრებისა და ხილვების წინასწარმეტყველური გაგება, როგორც ეს დანიელით არის

წარმოდგენილი. ხმა ღაღადებს, რითაც ცხადყოფს, რომ მას მიეცა შუალამის ღაღადის უწყება, და ეს ღაღადი შუალამეს გაისმის, რაც სიბნელეს წარმოადგენს.

ლამისთევის ყველაზე ღრმა სიბნელეში ხმას (დანიელი) მიეცა გაგება იმ უწყებისა, რომელიც სიბნელით იყო შემოსილი. ხმას (ეზეკიელი) მიცემული ბრძანებაა, რომ უწინასწარმეტყველოს მკვდარ, გამხმარ ძვლებს. და როდესაც იგი ამას აღასრულებს, ნუგემისმცემელი შთაიბერება ქუჩაში მდებარე მკვდრებზე და ისინი „გაცოცხლდებიან“. მაგრამ ეს გაცოცხლება მხოლოდ ლოცვით აღსრულდება. ლოცვა არის საგზაო ნიშნული ქუჩაში დახოცილი მკვდარი, გამხმარი ძვლების გაცოცხლების ისტორიაში. დანიელი წინასწარმეტყველურად წარმოადგენს ამ საგზაო ნიშნულს, ზუსტად იმ შესაფერის ადგილას, სადაც ეს ნიშნული არის მითითებული.

„ჩვენ შორის ჭეშმარიტი ღვთისმოსაობის გამოცოცხლება ჩვენს ყველა საჭიროებათაგან უდიდესი და ყველაზე გადაუდებელია. ამის ძიება ჩვენი პირველი საქმე უნდა იყოს. საჭიროა გულმოდგინე ძალისხმევა, რათა მივიღოთ უფლის კურთხევა — არა იმიტომ, რომ ღმერთი არ არის მზად, გვიბოდოს თავისი კურთხევა, არამედ იმიტომ, რომ ჩვენ მის მისაღებად მოუმზადებელნი ვართ. ჩვენი ზეციერი მამა უფრო მეტად არის მსურველი, რომ თავის მთხოვნელთ მისცეს სულიწმიდა, ვიდრე მიწიერი მშობლები — თავიანთ შვილებს კეთილი ძღვენი. მაგრამ ჩვენი საქმეა, აღსარებით, დამცირებით, მონანიებითა და გულმოდგინე ლოცვით, აღვასრულოთ ის პირობები, რომელთა საფუძველზეც ღმერთი დაგვპირდა თავისი კურთხევის მონიჭებას. გამოცოცხლებას მხოლოდ ლოცვაზე პასუხად უნდა ველოდეთ. ვიდრე ხალხი ასე მოკლებულია ღვთის სულიწმიდას, მათ არ შეუძლიათ სიტყვის ქადაგების დაფასება; მაგრამ როცა სულის ძალა მათ გულებს შეეხება, მაშინ წარმოთქმული ქადაგებები უშედეგო აღარ იქნება. ღვთის სიტყვის სწავლებით წარმართულნი, მისი სულის გამოცხადებით, საღი განსჯის მოქმედებაში, ისინი, ვინც ჩვენს შეკრებებს დაესწრებიან, ძვირფას გამოცდილებას შეიძენენ და სახლში დაბრუნებულნი მზად იქნებიან, კეთილისმყოფელი გავლენა მოახდინონ.“

„ძველმა დროშისმტვირთველებმა იცოდნენ, რას ნიშნავდა ლოცვაში ღმერთთან შერკინება და მისი სულის გადმოღვრის ტკობა. მაგრამ ისინი მოქმედების ასპარეზიდან გადიან; და ვინ გამოდის წინ, რათა მათი ადგილები შეავსოს? როგორ არის საქმე აღმავალ თაობასთან? მოქცეულნი არიან ისინი ღვთისადმი? ფხიზლად ვართ ჩვენ იმ საქმის მიმართ, რომელიც ზეციურ საწმიდარში მიმდინარეობს, თუ ველოდებით, რომ რაიმე მაიმულებელი ძალა მოვიდეს ეკლესიაზე, ვიდრე გამოვფხიზლდებით? იმედი ხომ არ გვაქვს, რომ მთელი ეკლესიის გამოცოცხლებას ვიხილავთ? ეს დრო არასოდეს დადგება.“

„ეკლესიაში არიან ადამიანები, რომლებიც მოქცეულნი არ არიან და რომლებიც არ გაერთიანდებიან გულმოდგინე, ძლევაგამოსილ ლოცვაში. ჩვენ საქმეს თითოეულმა პირადად უნდა შევუდგეთ. უფრო მეტად უნდა ვილოცოთ და ნაკლებად ვილაპარაკოთ. ურჯულოება მრავლობს, და ხალხს უნდა ესწავლებოდეს, რომ არ დაკმაყოფილდნენ მხოლოდ ღვთისმოსაობის გარეგანი სახით, მისი სულისა და ძალის გარეშე. თუ ჩვენი საკუთარი გულების გამოკვლევას, ჩვენი ცოდვების

მოშორებას და ჩვენი ბოროტი მიდრეკილებების გამოსწორებას ვესწრაფვით, ჩვენი სულები ამოვებისკენ არ აღიმართება; საკუთარი თავის მიმართ უნდობლები ვიქნებით და მუდმივად გვექნება შეგნება, რომ ჩვენი საკმარისობა ღვთისაგან არის.“
Selected Messages, წიგნი 1, 121, 122.

დანიელის მიერ არჩეული საკვების მიმართ რწმენის საფუძველზე, იგი შემდეგ მოყვანილ იქნა ხილული გამოცდის პროცესში, რომელიც მისგან მოითხოვდა, გამოეყენებინა ის მეთოდოლოგია, რომელსაც მისი საკვები წარმოადგენდა, რათა პირველად აღეთქვა, რომ მისი ღმერთი სიზმარს გამოავლენდა და განმარტავდა, და ამის შემდეგ აღესრულებინა იმ სიზმრის წარდგენა მეფის წინაშე. მას ჰქონდა სწორი საკვები, ანუ სწორი მეთოდოლოგია, და შემდეგ მას თავისი რწმენა ხილულად უნდა გამოემჟღავნებინა ნაბუქოდონოსორის ქანდაკების სიზმრის უწყების წარდგენით, რომელიც აბსოლუტურ „სიბნელეში“ იყო. მისი შემდეგი მოქმედება მისი რწმენის ხილული გამოვლინება იყო, რადგან მან მაშინ ღვთის ხალხისთვის განკუთვნილი საღმრთო ფორმულა აღასრულა იმ დროს, როდესაც ისინი სიბნელეში აღმოჩნდებიან.

„ბოროტის სიბნელე გარემოცავს მათ, ვინც ღოცვას უგულებელყოფს. მტრის ჩურჩულით ნათქვამი საცდურები მათ ცოდვისკენ იტყუებს; და ეს ყოველივე იმიტომ ხდება, რომ ისინი არ იყენებენ იმ უპირატესობებს, რომლებიც ღმერთმა მათ ღოცვის საღვთო დადგენილებაში მიაწოდა. რატომ უნდა ერიდებოდნენ ღვთის ძენი და ასულნი ღოცვას, როცა ღოცვა არის რწმენის ხელში მყოფი გასაღები, რათა გაიღოს ზეცის საუნჯე, სადაც დაცულია ყოვლადმღიერების უსაზღვრო სიმდიდრენი? განუწყვეტელი ღოცვისა და გულმოდგინე სიფხიზლის გარეშე გვემუქრება საფრთხე, რომ გავხდეთ დაუდევარნი და გადავუხვიოთ სწორ გზას. მოწინააღმდეგე განუწყვეტელი ცდილობს, მოწყალების ტახტისკენ მიმავალი გზა გადაგვიღობოს, რათა მხურვალე ვედრებითა და რწმენით არ მივიღოთ მაღლი და ძალა საცდურისთვის წინააღმდეგობის გასაწევად.“ Steps to Christ, 94.

ნაბუქოდონოსორის ღამის სიზმრის შინაარსის სიბნელით დამძიმებულმა დანიელმა თავის სამ თანამგზავართან ერთად თავი მოიყარა და ილოცა.

შემდეგ დანიელი წავიდა თავის სახლში და აუწყა ეს ამბავი ხანანიას, მისაელსა და აზარიას, თავის თანამომძეებს, რათა ეთხოვათ წყალობა ზეცის ღმერთისაგან ამ საიდუმლოს შესახებ, რათა დანიელი და მისი ამხანაგები არ დაღუპულიყვნენ ბაბილონის დანარჩენ ბრძენებთან ერთად. მაშინ საიდუმლო გამოეცხადა დანიელს ღამის ხილვაში. მაშინ დანიელმა აკურთხა ზეცის ღმერთი. მიუგო დანიელმა და თქვა: კურთხეულ იყოს ღმერთის სახელი უკუნითი უკუნისამდე, რადგან სიბრძნე და ძლიერება მისია. ის ცვლის ჟამებსა და დროებს; ამხობს მეფეებს და აყენებს მეფეებს; სიბრძნეს აძლევს ბრძენთ და ცოდნას — გონიერთ. ის ამჟღავნებს ღრმა და დაფარულ საგნებს; მან იცის, რა არის ბნელში, და ნათელი მასთან მკვიდრობს. გმადლობ შენ და გაქებ, ო, ღმერთო მამათა ჩემთაო, რომელმაც მომეცი სიბრძნე და ძალა და ახლა გამიცხადე, რაც გვედრეთ, რადგან ახლა გაგვიცხადე მეფის საქმე.
დანიელი 2:17–23.

ამის შემდეგ დანიელი დაჯილდოვდა მის მიერ, „რომელმან უწყის, რაი არს ბნელსა შინა.“ კვირადღის შესახებ კანონმდებლობის მოძრაობა სიბნელეში მიმდინარეობს, და მათ, რომელთაც ღვთიური საზრდოს მიღების აღიარება გააკეთეს, მოეთხოვებათ იცნონ მხეცის ხატის ჩამოყალიბება, რომელიც ამზადებს რელიგიურ და პოლიტიკურ საფუძველს პაპის ხელისუფლების ნიშნის ძალით დასამკვიდრებლად.

დანიელის მეორე თავი მიუთითებს არა უბრალოდ მეორე ანგელოზის ისტორიაზე მილერიტულ ისტორიაში, არამედ უფრო უშუალოდ იგი ასახავს მეორე ანგელოზის ისტორიას მესამე ანგელოზის მოძრაობაში. ნაბუქოდონოსორის ქანდაკების სიზმრის გამოცდაში წარმოდგენილია მხეცის ხატის გამოცდა. ღმერთის ხალხის წინასწარმეტყველური საფეხურები, რომლითაც ისინი იღვიძებენ მოახლოებული კვირის კანონის სიცოცხლისა და სიკვდილის გარემოებათა მიმართ, ძალზე კონკრეტულად არის გამოკვეთილი დანიელისა და გამოცხადების წიგნებში.

დანიელი წარმოადგენს იმ ისტორიის მაცნეს, რომელშიც გამოსახულების სიზმრის სიცოცხლისა და სიკვდილის უწყება ვრცელდება. იგი მტკიცედ დგას იმ საზრდელზე, რომლის მნიშვნელობაც შეიმცნა, და რწმენით აცხადებს, რომ ღმერთს ძალუმს ხილვის გამოცხადება, თუმცა დროს ითხოვს. ეს დრო არის დაყოვნების ჟამი. დაყოვნების ჟამის დასასრულს მას ეძლევა ცოდნა იმისა, რაც ნაბუქოდონოსორის ბნელ სიზმარში იყო, მაგრამ მხოლოდ ეს კი არა. იგი არა მხოლოდ გამოსახულების სიზმრის გაგებას იღებს, რომელიც მხეცის ხატსა და მასთან დაკავშირებულ გამოცდას განასახიერებს, არამედ დაყოვნების ჟამის დასასრულს ღმერთსაც ადიდებს, რადგან ღმერთი „ბრძენთა მიმართ სიბრძნეს იძლევა და გონიერების მცოდნეთ — ცოდნას; იგი ავლენს ღრმასა და დაფარულს; იცის, რა არის ბნელში, და ნათელი მასთან მკვიდრობს.“

დანიელი აქ თავის ქებას იმ გარემოებაში ათავსებს, რომ ადგილი ჰქონდა „ცოდნის მომატებას“, რადგან სწორედ ის არის, ვინც მეთორმეტე თავში აღნიშნავს, რომ „ბრძენნი“ გაიგებენ „ცოდნის მომატებას“, და ამავე დროს ღმერთს აქებს იმისთვის, რომ მან „სიბრძნე“ და „ცოდნა“ მისცა „ბრძენთ“. იგი უშუალოდ მიუთითებს ბრძენ ქალწულებზე და თავის დროს აყოვნების დროს უკავშირებს. იგი მეორე თავში ნაპოვნ ილუსტრაციას უშუალოდ ათავსებს მათეს ოცდამეხუთე თავის აყოვნების დროის სრულ აღსრულებაში, მესამე ანგელოზის მოძრაობაში. კიდევ უფრო მნიშვნელოვანი კი ის ფაქტია, რომ გამოცხადების წიგნი მიუთითებს: მადლის დახურვამდე უშუალოდ წინ იოანეს ეთქვა, არ დაებეჭდა დანიელისა და გამოცხადების წიგნების წინასწარმეტყველებათა სიტყვები, რადგან ისინი ერთი და იგივე წიგნია.

და მითხრა მე: ნუ დაბეჭდავ ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს, რადგან ჟამი ახლოა. უსამართლო კვლავ უსამართლობდეს; და ბილწი კვლავ ბილწობდეს; და მართალი კვლავ სიმართლეს იქმოდეს; და წმიდა კვლავ წმიდად იქცეოდეს. გამოცხადება 22:10, 11.

დრო, როდესაც დანიელისა და გამოცხადების წინასწარმეტყველებანი უნდა გაიხსნას, არის ათი ქალწულის იგავის დაყოვნების ჟამი, და ეს დრო წარმოდგენილია დანიელის მიერ დროის თხოვნით. მის თხოვნას დროის შესახებ მოჰყვა ლოცვა, რომელიც უნდა

აღსრულდეს მკვდარი მშრალი ძვლების აღდგომამდე. იმ დროის მონაკვეთში, როდესაც გამოვლინდა ცოდნის მატება და სიბნელით დაფარული სიზმრის ქანდაკების გაგება, ღმერთმა დანიელისთვის კიდევ რაღაც მოიმოქმედა. „იგი ცხადჰყოფს ღრმა და დაფარულ საიდუმლოებებს.“ შუაღამის ღაღადის ისტორიის საიდუმლო საგანია გამოცხადებაში მოცემული წინასწარმეტყველება, რომელიც იხსნება მადლის კარის დახურვამდე უშუალოდ წინ. ეს „ღრმა და დაფარული“ საგანი არის „ჭეშმარიტება.“

ჭეშმარიტება ხდება წინასწარმეტყველური გასაღები, რომელიც გაეხსნა დანიელით წარმოდგენილ მაცნეს და რომელმაც შესაძლებელი გახადა „შვიდი ქუხილის“ დაფარული ისტორიის შეცნობა. დაფარული ისტორია არის სამი სასიგნალო ნიშნის ისტორია. პირველი არის იმედგაცრუება და უკანასკნელიც იმედგაცრუებაა, როგორც ეს მილერიტულ ისტორიაშია ნაჩვენები. ებრაული სიტყვა, რომელიც ითარგმნება როგორც „ჭეშმარიტება“, „საკვირველმა ენათმეცნიერმა“ შექმნა ებრაული ანბანის პირველი, მეცამეტე და უკანასკნელი ასოების შეთავსებით. იესო არის პირველი და უკანასკნელი, და იგი არის „ჭეშმარიტება“. სიტყვის წყობა, რომელიც „საკვირველმა ენათმეცნიერმა“ შექმნა, მიუთითებს იმ სამ წინასწარმეტყველურ სასიგნალო ნიშანზე, რომლებიც „შვიდი ქუხილის“ დაფარული ისტორიაა და რომლებიც უნდა დაბეჭდილიყო, ვიდრე დანიელი „დროს“ ითხოვდა და სალოცავად მიდიოდა.

2020 წლის 18 ივლისის იმედგაცრუება იყო პირველი გზანიშნული, და იგი ასახავს იმედგაცრუებას, რომელიც დაკავშირებულია სამი გზანიშნულიდან უკანასკნელთან, რაც არის კვირის კანონი. შუა ასო, მეცამეტე ასო, ამბოხების სიმბოლოა, და იგი შვიდი ქუხილის დაფარული ისტორიის შუა გზანიშნულის სიმბოლოც არის. ამბოხება წარმოდგენილია უგუნური ქალწულებით შუაღამის ძახილის დროს, რადგან შუაღამის ძახილი არის 2020 წლის 18 ივლისის, შუაღამის ძახილისა და მალე მოსალოდნელი კვირის კანონის სამსაფეხურიანი ისტორიის შუა გზანიშნული. როგორც კი შუაღამე დგება, დრო გადადის მეცამეტე საათში, სადაც უგუნური ქალწულების ხილული გამოვლინება ცხადდება იმით, რომ ისინი აცნობიერებენ, რომ არ აქვთ ოქროს ზეთი.

გამოცხადების მეთერთმეტე თავის „სამ-ნახევარი დღის“ სიმბოლურ „უდაბნოში“ ღვთის ერი წარმოდგენილია, როგორც მყოფი „შვიდგზის“ წყევლის სიმბოლურ ისტორიაში. იმ პერიოდის დასასრულს მათ უნდა შეიცნონ, რომ გაფანტულნი იყვნენ, რომ შესცოდეს, რომ მათმა მამებმაც შესცოდეს, რომ ღვთის წინააღმდეგ დადიოდნენ და რომ ღმერთიც მათ წინააღმდეგ დადიოდა. ამ გაცნობიერებამ ისინი უნდა მიიყვანოს ლევანთა ოცდამეექვსე თავის ლოცვის აღვლენამდე. ეს გაცნობიერება, რომ მათ უნდა ილოცონ ლევანთა ოცდამეექვსე თავის ლოცვა, წინასწარმეტყველურად შეესაბამება დანიელის ლოცვას დანიელის მეორე თავში და ილუსტრირებულია დანიელის ლოცვით მეცხრე თავში. მიზეზი, რის გამოც დანიელმა მეცხრე თავში ილოცა ლევანთა ოცდამეექვსე თავის ლოცვა, ეფუძნებოდა მის გაცნობიერებას, რომ იგი იერემიას წინასწარმეტყველებაში მოხსენიებული ღვთის ერის ტყვეობის სამოცდაათი წლის დასასრულს იყო.

იგივე სამოცდაათი წელიწადი წარმოადგენს ღვთის ხალხის დაბეჭდვის ისტორიას. ეს სამოცდაათი წელიწადი წარმოადგენს მალაქიას მესამე თავის განწმენდას და ქრისტეს

მიერ ტაძრის ორგზის განწმენდას. ისინი წარმოადგენენ მხეცის ხატის გამოცდის ისტორიას. ეს ისტორია დაიწყო 2001 წლის 11 სექტემბერს და მთავრდება მალე მოსალოდნელი კვირა დღის კანონით. ამ სიმბოლური სამოცდაათწლიანი პერიოდის დასასრულს დანიელი ეძებს „დაყოვნების ჟამს“, რათა ილოცოს. მის ლოცვას პასუხი გაეცა, როდესაც წინასწარმეტყველების უკანასკნელი საიდუმლო გამოეცხადა მას. ეს გამოცხადება მოვიდა მაშინ, როცა ღვთის ჭეშმარიტი პროტესტანტი ხალხი ჯერ კიდევ „უდაბნოში“ გაფანტვის ჟამში იყო 2020 წლის 18 ივლისის შემდეგ. იმ დროს „ჭეშმარიტება“ გამოეცხადა „ხმას, რომელიც ღაღადებს უდაბნოში“.

შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ დანიელის წიგნის მეორე თავს.

და აღიგზნა უფლის რისხვა ამ ქვეყნის წინააღმდეგ, რათა მოეწია მასზე ყოველი წყევლა, რომელიც ამ წიგნშია დაწერილი; და აღმოფხვრა ისინი უფალმა მათი ქვეყნიდან რისხვით, მძვინვარებითა და დიდი გულისწყრომით, და გადაასხა ისინი სხვა ქვეყანაში, როგორც არის ეს დღეს. დაფარულნი უფალს, ჩვენს ღმერთს, ეკუთვნის; ხოლო გამოცხადებულნი — ჩვენ და ჩვენს შვილებს სამარადისოდ, რათა აღვასრულებდეთ ამ რჯულის ყოველ სიტყვას. მეორე რჯული 29:27–29.